

Sygn. akt II K 47/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący – SSO Maria Stolarczyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Katarzyna Wiktorzak

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Anny Duczmaleskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 października oraz w dniu 18 listopada 2014 r.

sprawy **D. K.**

syna J. i C. z domu M., urodzonego (...) w S. ,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

A. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 10 stycznia 2005 r. w sprawie II K 360/04 za przestępstwo popełnione w dniu 29 marca 2002 r. wyczerpujące dyspozycję art. 263§2 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 4 (czterech) oraz 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny o wartości 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 16 lutego 2006 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

B. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 23 stycznia 2007 r. w sprawie II K 122/06 za przestępstwa popełnione:

1. w październiku i na początku listopada 2004 r. wyczerpujące dyspozycję art. 275§1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. 15 października 2004 r. wyczerpujące dyspozycję 270§1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

W miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczono jedną karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

C. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 16 października 2007 r. w sprawie II K 154/07 za przestępstwo popełnione w dniu 26 września 2003 r. wyczerpujące dyspozycję art. 286§2 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny o wartości 10 (dziesięć) złotych każda; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczony został okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 24 stycznia 2006 r. do 06 kwietnia 2006 r.;

D. Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008 r. w sprawie II K 30/06 za przestępstwa popełnione:

1. od 2002 r. do maja 2003 r. wyczerpujące dyspozycję art. 258§1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. zimą 2002 r. wyczerpujące dyspozycję art. 286§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;

3. 19-21 lipca 2003 r. wyczerpujące dyspozycję art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;

4. w dniu 16 maja 2003 r., wyczerpujące dyspozycję art. 280§1 kk w zw. z art. 65§1 kk na karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;

W miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczono jedną karę łączną w wymiarze 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;

E. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie II K 18/09 obejmującym skazania z wyroków opisanych w pkt.: A, B, C, D- na karę łączną 10 (dziesięć) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny 300 (trzysta) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych każda;

F. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie II K 2/07 za przestępstwo popełnione w okresie od 5 do 10 października 2003 r. wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

G. Sąd Okręgowy w Sieradzu z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie II K 6/08 za przestępstwo popełnione w dniu 27 stycznia 2002 r. wyczerpujące dyspozycję 288 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

o r z e k a:

1. rozwiązuje orzeczenia o karze łącznej zawarte w wyrokach opisanych w punktach B i D;
2. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierza D. K. w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności opisanych w pkt A,B, C, D, F i G jedną łączną karę 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności oraz w miejsce kar grzywny orzeczonych w wyrokach opisanych w punktach C i D jedną karę łączną 160 (sto sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny o wartość 10 (dziesięć) złotych każda;
3. wyroki opisane w pkt. A, B, C, D, F i G w zakresie kar pozbawienia wolności i wyroki opisane w pkt. C i D też w zakresie kar grzywny uznaje za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym zaś w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;
4. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza D. K. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 360/04 od 4 listopada 2004 r. do 10 stycznia 2005 r. oraz okresy dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności w w/w sprawach połączonych niniejszym wyrokiem łącznym;
5. orzeka, że traci moc wyrok łączny z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 18/09 wydany przez Sąd Okręgowy w Sieradzu a opisany w pkt. E;
6. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych – obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 47/13

UZASADNIENIE

W dniu 07 października 2013 r. obrońca D. K. wystąpiła do Sądu Okręgowego w Sieradzu z wnioskiem o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania prawomocnymi wyrokami wydanymi przez: Sąd Rejonowy w Sieradzu z dnia 26 września 2002 r. w sprawie o sygn. akt II K 229/02, Sąd Rejonowy w Sieradzu z dnia 10 stycznia 2005 r. w sprawie w sprawie o sygn. akt II K 360/04, Sąd Rejonowy w Sieradzu z dnia 23 stycznia 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 122/06, Sąd Rejonowy w Sieradzu z dnia 16 października 2007 r. w sprawie o sygn. akt II K 154/07, Sąd Okręgowy w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008 r. w sprawie o sygn. akt II K 30/06, Sąd Rejonowy w Sieradzu z dnia 30 marca 2009 r., w sprawie o sygn. akt II K 2/07, Sąd Okręgowy w Sieradzu z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 6/08. Wniosek ten został zmodyfikowany pismem z 21.07.2014 r. w którym obrońca wniosła o pominięcie skazania w sprawie II K 229/02 Sądu Rejonowego w Sieradzu i orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.

(dowód: wniosek o wydanie wyroku łącznego k. 1-6, k. 152-154).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

D. K. skazany został prawomocnymi wyrokami:

A. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 10 stycznia 2005 r. w sprawie II K 360/04 za przestępstwo popełnione w dniu 29 marca 2002 r. wyczerpujące dyspozycję art. 263§2 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 4 (czterech) oraz 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny o wartości 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 16 lutego 2006 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

B. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 23 stycznia 2007 r. w sprawie II K 122/06 za przestępstwa popełnione:

1. w październiku i na początku listopada 2004 r. wyczerpujące dyspozycję art. 275§1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. 15 października 2004 r. wyczerpujące dyspozycję 270§1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

W miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczono jedną karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

C. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 16 października 2007 r. w sprawie II K 154/07 za przestępstwo popełnione w dniu 26 września 2003 r. wyczerpujące dyspozycję art. 286§2 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (stu) stawek dziennych grzywny o wartości 10 (dziesięć) złotych każda; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczony został okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 24 stycznia 2006 r. do 06 kwietnia 2006 r.;

D. Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 25 stycznia 2008 r. w sprawie II K 30/06 za przestępstwa popełnione:

1. od 2002 r. do maja 2003 r. wyczerpujące dyspozycję art. 258§1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. zimą 2002 r. wyczerpujące dyspozycję art. 286§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;
3. 19-21 lipca 2003 r. wyczerpujące dyspozycję art. 282 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;

4. w dniu 16 maja 2003 r., wyczerpujące dyspozycję art. 280§1 kk w zw. z art. 65§1 kk na karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;

W miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczono jedną karę łączną w wymiarze 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny o wartości 50 (pięćdziesiąt) złotych stawka;

E. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie II K 18/09 obejmującym skazania z wyroków opisanych w pkt.: A, B, C, D- na karę łączną 10 (dziesięć) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny 300 (trzysta) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych każda;

F. Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie II K 2/07 za przestępstwo popełnione w okresie od 5 do 10 października 2003 r. wyczerpujące dyspozycję art. 279 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

G. Sąd Okręgowy w Sieradzu z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie II K 6/08 za przestępstwo popełnione w dniu 27 stycznia 2002 r. wyczerpujące dyspozycję 288 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

D. K. ma 39 lat. Jest rozwiedziony, nie ma dzieci. Jego zachowanie w trakcie izolacji więziennej było poprawne. Kilkadziesiąt razy był nagradzany, trzy razy był karany dyscyplinarnie, ostatni raz w dniu 10.12.2009 r. Od tego czasu nie ma uwag do jego zachowania. W dniu 25.04.2014 r. decyzją Komisji Penitencjarnej był awansowany do zakładu karnego typu półotwartego. W tym czasie był kilkakrotnie nagradzany, między innymi za udzielanie się w pracach nieodpłatnych na rzecz oddziału mieszkalnego, aktywny udział w działalności koła szachowego. Nie był karany dyscyplinarnie, nie sprawia problemów natury wychowawczej, przestrzega porządku wewnętrznego, właściwie dba o czystość i porządek w celi mieszkalnej oraz higienę osobistą. Obecnie jest zatrudniony nieodpłatnie jako wydający posiłki w oddziale. Z powierzonych obowiązków wywiązuje się bardzo dobrze. W organizowanych zajęciach KO i sportowych bierze udział chętnie i aktywnie. Korzysta z zasobów biblioteki. Czas wolny spędza na oglądaniu TV i czytaniu książek oraz prasy. Jest uczestnikiem podkultury przestępczej, silnie emocjonalnie związany z jej zasadami. Nie sprawia z tego tytułu problemów. Wobec skazanego nie były stosowane środki przymusu bezpośredniego, nie zaobserwowano zachowań agresywnych i samoagresji. Zgodnie funkcjonuje w środowisku współosadzonych. Wobec przełożonych prezentuje właściwe postawy i zachowania. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany jego zmianą. Na temat życia przed osadzeniem oraz popełnionych przestępstw wypowiada się dość krytycznie. Utrzymuje kontakt z konkubiną, jej dziećmi, matką, siostrą i kuzynostwem. Po opuszczeniu ZK ma zapewnione miejsce zamieszkania oraz miejsce zatrudnienia. Skazany bierze czynny udział w działalności charytatywnej.

(opinia o skazanym z Zakładu Karnego w S. – k. 151-151v, podziękowania i informacja o udzielonej pomocy przez skazanego k. 155-156, oświadczenie k. 162)

Skazany bierze czynny udział w sprawowaniu posług religijnych.

(opinia kapelana – k. 159)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wyrok łączny jest instytucją karnoprawną, której zadaniem jest realizacja prawa karnego materialnego w zakresie kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów na kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu. Warunki łączenia kar określa art. 85 k.k., a w odniesieniu do niektórych innych środków art. 90§2 k.k..

W świetle art. 85 k.k. orzeczenie kary łącznej może nastąpić wtedy, gdy :

- a. sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw;
- b. przestępstwa te zostały popełnione zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z nich;
- c. za przestępstwa te zostały wymierzone kary tego samego rodzaju albo inne podlegające połączeniu.

Jak wynika z powyższego warunkiem wymierzenia kary łącznej jest to, aby przestępstwa ustalone różnymi prawomocnymi wyrokami popełnione zostały przez sprawcę, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Jeżeli sprawca został skazany wieloma wyrokami, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, to rzeczą Sądu rozpoznającego na rozprawie wniosek o wydanie wyroku łącznego jest rozważenie, czy zachodzą zasadnicze – określone w art. 85 k.k. – przesłanki w odniesieniu do poszczególnych wyroków zestawionych ze sobą w możliwych (wszystkich) konfiguracjach. Wykładnia przepisu art. 85 k.k. prowadzi do wniosku, iż określenie "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa lub kolejnych przestępstw. Ten właśnie pierwszy wyrok powinien zatem być punktem odniesienia przy dokonywaniu oceny, które z przestępstw objętych kolejnymi wyrokami pozostają w zbiegu uzasadniającym połączenie węzłem wyroku łącznego. Nie ma natomiast żadnych przeszkód prawnych, aby spośród skazań, których nie obejmie tak ukształtowany wyrok łączny, utworzyć kolejną grupę obejmującą skazania za czyny popełnione zanim zapadł kolejny "pierwszy wyrok" - oczywiście "pierwszy" z punktu widzenia tej kolejnej grupy przestępstw [vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2008 r. w sprawie V KK 274/08 opubl. System Informacji Prawniczej LEX nr 465594]. Przez wskazany w art. 85 k.k. wymóg, wedle którego połączeniu mogą podlegać jedynie kary orzeczone za przestępstwa popełnione "zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw", należy zatem rozumieć nie jako w ogóle pierwszy, funkcjonujący jeszcze na gruncie prawnym wyrok skazujący, wydany wobec danej osoby, lecz chronologicznie pierwszy wyrok, który zamyka daną grupę przestępstw pozostających w realnych zbiegu [vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2008 r. w sprawie IV KK 245/08 opubl. System Informacji Prawniczej LEX nr 424879].

Zasady dotyczące wydania wyroku łącznego wskazane w art. 85 k.k. w porównaniu ze wszystkimi prawomocnymi wyrokami skazującymi dot. D. K. pozwalają na tezę, że wyrok łączny dotyczący wymienionego może obejmować kary pozbawienia wolności, jakie zostały orzeczone wobec niego: wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 360/04, Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 122/06; Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie 154/07, Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 30/06, Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 2/07 oraz Sądu Okręgowego w sprawie II K 6/08.

Wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 10 stycznia 2005 r. w sprawie II K 360/04 obejmuje bowiem skazanie za czyn popełniony w dniu 29 marca 2002 roku jest to pierwszy chronologicznie wyrok wydany w stosunku do D. K.. Analiza czynów popełnionych w pozostałych sprawach wykazuje, że przed datą tegoż wyroku popełnione zostały czyny przypisane mu pozostałymi wyrokami Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawach II K 122/06, II K 154/07, II K 2/07 oraz Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawach II K 30/06 i II K 6/08. We wszystkich tych sprawach skazanemu wymierzono karę pozbawienia wolności, natomiast w sprawach o sygn. II K 154/07 Sądu Rejonowego w Sieradzu oraz II K 30/06 Sądu Okręgowego w Sieradzu obok kary pozbawienia wolności orzeczono również karę grzywny. Wprawdzie w sprawie II K 360/04 Sądu Rejonowego w Sieradzu także obok kary pozbawienia wolności orzeczono karę grzywny, niemniej jednak z uwagi na fakt, iż karę tą orzeczono na innej podstawie prawnej aniżeli we wcześniej wymienionych wyrokach nie istnieje możliwość ich połączenia. Jak bowiem przyjęto w orzecznictwie regulacja z art. 71 § 2 k.k. przesądza o braku podstaw prawnych do połączenia tej grzywny z grzywnami orzeczonymi na mocy art. 33

k.k. lub innych przepisów ustaw karnych - na podstawie art. 85 i 86 § 2 k.k. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2011 r. III KK 122/11, System Informacji Prawniczej LEX teza nr 955020).

Warunkiem wymierzenia kary łącznej jest istnienie co najmniej dwóch kar jednorodzących lub dwóch kar różnorodzących, podlegających łączeniu. Zgodnie z zasadami rozdziału IX Kodeksu karnego łączeniu podlegają: kara pozbawienia wolności i kara ograniczenia wolności (art. 87 k.k.); kara 25 lat pozbawienia wolności i kara pozbawienia wolności, kara dożywotniego pozbawienia wolności i kara 25 lat pozbawienia wolności oraz kara pozbawienia wolności (art. 88 k.k.). Ponadto, w myśl art. 89 k.k., możliwe jest łączenie kar pozbawienia wolności, ograniczenia wolności albo grzywny orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia wykonania, jeżeli zachodzą warunki określone w art. 69 k.k. Przepisy Kodeksu karnego nie przewidują natomiast możliwości łączenia kar pozbawienia wolności i grzywny [vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2007 r. w sprawie II KK 185/07 opubl. System Informacji Prawniczej LEX nr 346151].

Jak już powyżej wskazano w niniejszej sprawie zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, tak formalne jak i merytoryczne, czyli potrzeba orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności wobec D. K. w odniesieniu do kar orzeczonych prawomocnie wyrokami: wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 360/04, Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 122/06; Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie 154/07, Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 30/06, Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 2/07 oraz Sądu Okręgowego w sprawie II K 6/08 - zgodnie z dyspozycją art. 85 kk. Nie budzi wątpliwości, że w takiej sytuacji kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa prawo karne materialne, czyli w tym wypadku art. 86 k.k. . Zgodnie zaś z tym przepisem wymierza się ją od najwyższej z kar wymierzonych za dane przestępstwo, czyli w wyroku polegającym na łączeniu, do sumy kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, to jest do sumy kar wymierzonych w łączonych wyrokach.

D. K.:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 360/04 wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby lat 4 oraz karę 150 stawek dziennych grzywny o wartości 10 złotych każda; jednakże postanowieniem z dnia 16 lutego 2006 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu zarządził wykonanie warunkowo zawieszonych kar pozbawienia wolności. Prawomocne zarządzenie wykonania kary uprzednio w wyroku zawieszonych, unicestwiając warunkowe zawieszenie, zmienia kategorię skazania i od tej chwili jest to już skazanie na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia. Tak też należy ją postrzegać w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego. [vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2009 r. w sprawie IV KK 273/08 opubl. Biuletyn Prawa Karnego 2009/3/28].
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 122/06 wymierzono kary jednostkowe 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 10 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce których orzeczono jedną karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
- wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie 154/07 wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny o wartości 10 złotych każda;
- wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 30/06 wymierzono kary jednostkowe: 1 rok pozbawienia wolności, 3 lata pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny o wartości 50 złotych każda; 3 lata pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny o wartości 50 złotych każda oraz 7 lat pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny o wartości 50 złotych każda; w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczono jedną karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny o wartości 50 złotych stawka;
- wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie II K 18/09 obejmującym skazania z wyroków opisanych w pkt. A,B, C i D orzeczono jedną łączną karę 10 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności i karę łączną 300 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych każda;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie II K 2/07 wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 26 marca 2010 r. w sprawie II K 6/08 na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności

Stosownie więc do wynikających z art. 86 k.k. reguł wymierzona niniejszym wyrokiem łącznym kara pozbawienia wolności winna się zawierać w graniach od 7 lat (zasada absorpcji) do 15 lat (zasada kumulacji) pozbawienia wolności, zaś kara grzywny winna się zawierać w przedziale od 100 (zasada absorpcji) do 160 (zasada kumulacji) stawek dziennych o wartości do 50 złotych stawka. Zgodnie bowiem z obecnie forsowaną linią orzecznictwa kara łączna to szczególnie kara wymierzana niejako "na nowo" i jako taka stanowić musi syntetyczną całościową ocenę zachowań sprawcy, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego reakcją na popełnione czyny i jako taka nie może i nie powinna być postrzegana jako instytucja mająca działać na korzyść skazanego, ale jako instytucja gwarantująca racjonalną politykę karania w stosunku do sprawcy wielości - pozostających w realnym zbiegu - przestępstw. Na marginesie należy także zauważyć, że co do zasady taki stan rzeczy może w wyroku łącznym nawet pogorszyć sytuację skazanego, w szczególności przy łączeniu wyroków zawierających już kary łączne, bądź kary orzeczone za ciąg przestępstw, bowiem sąd orzekający nową karę łączną nie tylko nie jest związany wymierzonymi w poszczególnych sprawach karami łącznymi, ale i granice nowej kary łącznej nie wyznaczają mu poprzednio orzeczone kary łączne, a wyłącznie granice te są wyznaczone wysokością kar jednostkowych orzeczonych za poszczególne przestępstwa przypisane skazanemu w wyrokach podlegających łączeniu. (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 lutego 2014 r. sygn. akt II Aka 511/13, System Informacji Prawniczej Lex 1487578).

Wydając wyrok łączny Sąd nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie poszczególnych przestępstw, lecz rozważyć winien przedmiotowo – podmiotowy związek zachodzący między realnie zbiegającymi się przestępstwami oraz kładzie nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego. Zasadę absorpcji (całkowicie lub w przeważającej mierze) zastosować można, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego. Celowość karania wyrokiem łącznym, bez czego kara nie byłaby sprawiedliwa, uzasadnia uwzględnienie okoliczności zaszłych po wymierzeniu kar w sprawach prawomocnie osądzonych, a w tym zachowania się skazanego w trakcie wykonywania kar. W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, a to bliskość czasowa ich popełnienia (największa - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (największa przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi m.in. o motywów bądź pobudki, jakimi kierował się sprawca (zob: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 października 2000 r. w sprawie II Aka 93/08 opubl. Prokuratura i Prawo -wkładka 2009/5/33).

Pomiędzy czynami przypisanymi D. K., co do których zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, zachodzi stosunkowo bliski związek przedmiotowy i podmiotowy w odniesieniu do przestępstw przeciwko mieniu, podobnie w przypadku przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów, jak również przeciwko porządkowi publicznemu, - ale nie można pominąć faktu, że czyny te wyczerpują przepisy aż trzech rozdziałów kodeksu karnego. Popełnione one zostały w krótkich odstępach czasu, w okresie od 2002 r. do 10 października 2003 r. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności musi być ocenione jako poprawne, co wynika z załączonej opinii z zakładu Karnego w S.. Uwzględnić jednak należało iż resocjalizacja skazanego nie jest całkowita albowiem jak wynika z opinii nadesłanej z tej jednostki penitencjarnej, był on uprzednio karany dyscyplinarnie, nadal jest uczestnikiem podkultury przestępczej, silnie emocjonalnie związany z jej zasadami. Ponadto zwrócić należy uwagę na wielość osób pokrzywdzonych czynami D. K., a także na fakt iż niniejszy wyrok łączy wyroki zawierające już kary łączne.

Tym samym Sąd uznał za zasadne zastosowanie zasady asperacji zbliżonej do kumulacji i orzekł karę 12 lat pozbawienia wolności w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wskazanymi wyrokami Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 360/04, Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 122/06; Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie 154/07, Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 30/06, Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 2/07 i Sądu Okręgowego w sprawie II K 6/08 oraz karę 160 stawek dziennych grzywny ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 złotych w miejsce kar jednostkowych grzywny orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Sieradzu w sprawie II K 154/07 oraz Sądu Okręgowego w Sieradzu w sprawie II K 30/06, uznając je tym samym za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym w zakresie kar pozbawienia wolności oraz kar grzywny, a w pozostałym zakresie za podlegające odrębnemu wykonaniu.

Ustalając wymiar stawki dziennej grzywny Sąd uwzględnił zarówno granice wynikające z orzeczonych wcześniej kar jednostkowych, jak i obecną sytuację skazanego, który nie pracuje zarobkowo i odbywa długoletni wyrok pozbawienia wolności. W tej sytuacji zasadnym było ustalenie wysokości jednej stawki dziennej na poziomie dolnej granicy orzeczonych wcześniej kar jednostkowych stanowiących jednocześnie minimum ustawowe.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 360/04 oraz okresy dotychczas odbytej kary pozbawienia wolności we wszystkich w/w sprawach połączonych niniejszym wyrokiem łącznym.

Stosownie do treści art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił D. K. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa. Powyższe wynika z wymiaru orzeczonej wobec skazanego kary oraz faktu, że przebywa on w zakładzie karnym, gdzie nie jest odpłatnie zatrudniony. W tym stanie rzeczy istnieją wyraźne podstawy do tego, aby stwierdzić, że uiszczenie przez niego kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe.